

gør. Indsigelse. (Ophold.) Samtykket er meddelt.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Thomas Larsen): Det Lovforslag, som foreligger til eneste Behandling her, er efter endt Behandling i det høje Folketing sendt tilbage til dette høje Ting med enkelte Ændringer, som dog kun i ringe Grad berører Lovforslagets Hovedprincip, hvilket, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, for Koncessionens Vedkommende nøje svarer til Princippet i det Lovforslag, som Rigsdagen vedtog i 1919. Jeg skal nu nærmere gøre Rede for de i det andet høje Ting foretagne Ændringer, men vil dog forudskikke den Bemærkning, at der i Folketinget ikke var Enighed om Gennemførelsen af Lovforslaget, idet der var to Mindretal, som ikke kunde tiltræde det, men afgav Særbetænkning.

Af de Ændringer, som er indført i Lovforslaget, skal jeg først nævne, at der i § 1, Post e, som gaar ud paa, at „det forbeholdes Ministeren for offentlige Arbejder samtidig med Koncessionens Udfærdigelse at fastsætte Maksimalkakstbestemmelser til at gælde, indtil de af Staten, Koncessionshaveren eller et af Ministeren godkendt Udvalg af Telefonabonnenter opsiges til Revision“, er indført den Bestemmelse, at ogsaa et af Ministeren godkendt Udvalg af Telefonabonnenter kan opsiges Maksimalkakstbestemmelserne til Revision. Efter min Opfattelse var denne Ændring ikke strengt fornøden, idet Forholdet i Praksis ogsaa efter Kommissionens Forslag vilde være blevet det, at Telefonabonnenterne kunde opsiges Maksimalkakstbestemmelserne, men naar man har ønsket det fastslaaet stærkere i Lovforslagets § 1, og da det muligvis kan bidrage til at skaffe Ro i Forholdet mellem Telefonselskaberne og Abonnenterne, hvilket jo nok kan tiltrænges, kan man ikke have det mindste at indvende imod, at denne Ændring er indført.

Endvidere er der i § 2 indsat en Bestemmelse om, at den Vurderingskommission, som skal vurdere de af Statens Anlæg, der skal overdrages til Koncessionshaveren, skal bestaa af 3 Medlemmer, hvoraf Ministeren vælger to, af hvilke det ene fungerer som Formand for Kommissionen, og Koncessionshaveren eet Medlem. Heller ikke til denne Bestemmelse er der noget at sige.

Den næste Ændring er noget mere betænkkelig, og jeg maa opfatte den som en

absolut Forringelse af Kommissionens Forslag. Dette gik nemlig ud paa, at det jydsk Telefonvæsen skulde udgøre et samlet Hele, idet de to store Selskaber ifølge Forslaget sammensluttedes til et enkelt Selskab, der tillige skulde overtage de smaa Enklaver, som Staten ejede. De smaa Selskaber i det sydlige Jylland, som drev selvstændig Telefondrift, skulde ligeledes gaa ind under dette Selskab, og Staten skulde overtage Aktierne for de Beløb, som de efter Vurdering blev ansat til. Imidlertid viste der sig Modstand fra de smaa Selskabers Side mod at gaa ind under det store Selskab, og i det andet høje Ting har man ment at burde tage Hensyn til denne Modstand, man har ikke anset det for rigtigt at gaa til en Ekspropriation, der vilde tvinge dem ind under det store Selskab. Dette har imidlertid nødvendiggjort en Ændring i Lovforslagets § 3, hvorefter „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at meddele de indenfor det koncessionerede Omraade endnu bestaaende stedlige Telefonselskaber Tilladelse til indtil videre at fortsætte deres Virksomhed paa de hidtil gældende Vilkaar“. Der er dog tillige indsat en Bestemmelse om, at Ministeren, hvis det skulde vise sig, at disse Selskaber senere nærede Ønske om at gaa ind under det store Selskab, skal være bemyndiget til at sætte dette i Værk, i hvilket Tilfælde en Vurderingskommission skal nedsættes til at bedømme Værdien af de Selskaber, der skal overtages. Endelig bemyndiges Ministeren ifølge den samme Paragraf til „at overdrage samtlige i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf nu eller senere overtagne stedlige Telefonselskaber til Koncessionshaveren samt til at modtage den Staten herfor tilkommende Købesum i Aktier til pari Kurs i det koncessionerede Selskab“. Man skønner let, at denne Paragraf er affattet i nogen Forventning om, at det senere kunde tænkes, at disse smaa Selskaber kunde erhverves af det store Selskab ved Statens Mellemkomst, saaledes at den oprindelige Tanke kunde gennemføres, at den jydsk Telefondrift blev et samlet Hele. Der er ogsaa anmeldt to Selskaber, Fredericia og Omegns Telefonselskab samt Nørre-Bjert Telefonselskab, som ønsker Optagelse i det koncessionerede Selskab, men endnu er der nogle Selskaber tilbage, og det er dette, jeg betragter som en Forringelse af det Lovforslag, der blev oversendt fra Landstinget. Da jeg imidlertid antager, at Forholdene i Fremtiden vil lempe sig saaledes, at ogsaa de smaa Selskaber, der er tilbage, vil slutte sig til, kan det ikke spille nogen større Rolle, om det sker nu eller senere, og